

ועירי המאות הבאים מצבא המלחמה ויאמר אליהם
מושה הדוידים כל נקבת הן הנה היו לבני ישראל ברבר
בלעם למוסר מעל ביהות על דבר פעור ותהי המנפה
בעדת יהוה ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש
למשכב זכר הרגו וכל הטף בנשים אשר לא ידעו
משכב זכר הדויד לכם ואתם חנו מדחוק למחנה שבעה
ימים כל הרג נפש וכל נגע בזלזל ההזטאו ביום
השלישי וביום השביעי אתם ושביתם וכל בן
וכל כלי עור וכל מועשה עדים וכל כלי עץ
ההזטאו ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי
הצבא הבאים למלחמה זאת חוקת התורה אשר טה
יהוה את משה אך את הזהב ואת הכסף את ההזטה
את הנדל את הנדיל ואת העפרת כל דבר אשר
יבא באש העבירו באש וטהר אך נמי נדה והזטא
וכל אשר לא יבא באש העבירו נמים ונכסיהם
בדינם ביום השביעי וטהרתם ואחר הנאו את
המחנה ויאמר יהוה אל משה לאמר
שא את ראש מלכות השבוי באדם ובבהמות אתה
ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה ודעית את המלכות
בין הפשי המלחמה היבאים לנבא ובין כל העדה
והרבות מנס ליהוה מאת אנשי המלחמה היבאים
לנבא אחד נפש מדומש המאות בין האדם ובין הנקר
ובין הזמרים ובין הצאן ממוחזיתם תקחו וטהרת
לאלעזר הכהן תרובת יהוה וממוחזית בני ישראל
תקח אחד אחד מן הזמשים מן האדם מן הנקר
מן הזמרים ובין הצאן מכל הבהמה וטהרת אתם
למיום שימרי משמרת משכך יהוה ועשע מעשה
ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה ויהי
המקוזה יתר הנו אשר חזו עם הצבא שאן שיש מאות
אנף ושבעים אנף וזמשים אנפים ובקר עזים ושבעים
אנף וזמרים אחד וששים אנף ונפש אדם מן הנשים
אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלישים
אנף ותהי המחנה חלק היבאים הצבא מספר
הצאן שלש מאות אנף ושלישים אנף ושבעים
אנפים וזמשי מאות ויהי המנס ליהוה מן הצאן שיש
מאות זמשי ושבעים והנקר ששה ושלישים אנף
ומנסם ליהוה שנים ושבעים וזמרים שלישים אנף
וזמשי מאות ומנסם ליהוה אחד וששים ונפש אדם
ששה עשר אנף ומנסם ליהוה שנים ושלישים נפש
ויהן מושה את מנס תרובת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה וממוחזית בני ישראל
אשר הנה מעשה מן האנשים הנבאים ותהי מחנת
העדה מן הצאן שלש מאות אנף ושלישים אנף
שבעה אנפים וזמשי מאות ובקר ששה ושלישים אנף
וזמרים שלישים אנף וזמשי מאות ונפש אדם ששה
עשר אנף וקח מושה ממחנה בני ישראל את האחד
אחד מן הזמשים מן האדם ובין הבהמה ויהן אתם למיום
שימרי משמרת משכך יהוה כאשר צוה יהוה את משה